

מיכה שרפשטיין

„חוץ מזה שזרקו אבנים, היה בסדר!“

משנשאל שרפשטיין יצחק רבין לאחרונה האם הוא ממליץ לישראלים להסתובב בימים מתוחים אלה בשטח הכבושים, שקל את תשובתו ארוכות, ואחר-כך השיב בצורה בלתי-מחייבת שהוא ממליץ להתהלך במקומות מסויימים בלבד, ועם נשק צמוד. ישראלים רבים שהיו מסתובבים ללא יראה בשטחים, מדירים רגליהם משם בימים אלה.

בסוף-השבוע הבא יוצא לאקרנים הסרט „גשר צר מאוד“. הוא צולם בגדה המערבית, והוא עוסק ברומן שבין ערבי ויהודי.

שוחחתי עם המפיק, מיכה שרפשטיין, על תהליך הציג לומים בקרב האוכלוסיה הערבית, לאור המרי שמתחולל בה כיום.

● **היכן צילמתם את הסרט?**

צילמנו ברמאללה ובכפרים מסביב. כפרים כליכך נידחים, שאיני חושב שרגל ישראלי דרכה שם אי פעם. עריין שותים שם מהבאר. תרבות אחרת לגמרי.

● **מתאי זה היה?**

לפני שנה.

● **ואיך היתה האווירה בזמן הצילומים שם?**

בזמן שאנחנו צילמנו, ובדיוק באותם המקומות, נדקרו שני יהודים. ככה שרר חששנו, והיה המתח. אלינו היה היחס די טוב, מכיוון שירדנו שאנחנו עושים סרט, ואנחנו בסך-הכל בענייני אמנות. חוץ מזה שזרקו עלינו אבנים, היה יחסית, בסדר.

● **הנושא של הסרט — יחסי ערבים-יהודים — לא תרם לאווירה טובה ביניכם והסביבה שבה הוסרט הסרט?**

לא באופן מיוחד. אילו היה התסריט עוסק ברומאן בין יהודיה לערבי — זה היה על הכיפק, אבל הוא עוסק ביחסים בין ערביה ליהודי זה נגד כל ערכי המוסר שלהם: במיקרה ההפוך, בטח היינו זוכים לעזרה, דווקא התעניינו מאוד במה עוסק הסרט. כתבו על כך באל-פג'ר ובעיתונים אחרים.

● **כיום, במצב המתוח הנוכחי, היית מעז לצלם סרט בשטחים?**

אילו הייתי צריך לחזור על אותם לוקיישנים (אתרי-צילום) כיום, הייתי אולי קצת משונה, מנסה להיות כמה שפחות בשטחים.

● **הסרט עוסק בדו-קיום בין ערבים ליהודים. המציאות בה הוסרט על פי תיאורך אינה תואמת את המסר העיקרי.**

לא, בהחלט לא. המציאות מנוגדת, לצערי, למסר של הסרט, והלוואי שהוא — המסר — יתגשם!

עליזה תמיר:

„לא עברתי את הסם בגלל נקמה!“

את עליזה תמיר היה קשה מאוד להשיג לצורך השיחה הזאת. היא היתה טרודה בישיבות הוועדה המרכזת, בקרוב, אם לא יחולו שינויים של הרגע האחרון, תהיה פנויה יותר.

תמיר, יוזמת מחסום ה-60%, שהכשיל והרגיז רבים מחברי מיפלגת-העבודה, שילמה ביוקר על יוזמה מבורכת זאת. בסוף השבוע שעבר לא עברה את המחסום, פרי עמלה, בצורה אכזרית ביותר. תחת להשיג את ה-60% המיוחלים, זכתה תמיר ביותר מ-59 אחוזים ונותרה בחוץ. על חודם של שלושה קולות, שוחחתי עימה על מה שעובר עליה בימים אלה.

● **דקות ספורות לפני היוודע התוצאות אמרת לי שלאור הנסיבות, תהיי גאה להיכשל. את גאה?**

בהחלט, אני גאה. אני מקבלת את התוצאה בגאון, מכיוון שאני חושבת שתרמתי לדמוקרטיה של מיפלגת-העבודה. בעצם אילצתי את המיפלגה ללכת לבחירות בשיטה חשאית. נכון שעל חודם של שלושה קולות, זה ממש מפיסטולי, אבל אני שלמה עם אשר עשיתי.

● **מה הרגשת מייד עם היוודע התוצאות?**

היתה הרגשה קשה. לא טוב שאתה עושה משהו שהוא מעל ומעבר ואתה מאמין בו וזה נתמך עליידי ההנהגה העכשווית של המיפלגה — הגה, למשל, עווי ברעם ציין כראיין רדיופוני שה-60% ואיסור על כפלי-התפקידים הם השינויים החשובים ביותר שארעו במיפלגה לאחרונה — וכך זה מתבטא בסופו של דבר. אבל אני לא מופתעת. את אשר יגורתי, בא. זאת היתה ממש נקמה!

● **אולי לא היתה זאת דווקא נקמה? מניין לך הביטחון הזה, שאלה הן התוצאות הבלתי-נמנעות של ויזמותיך?**

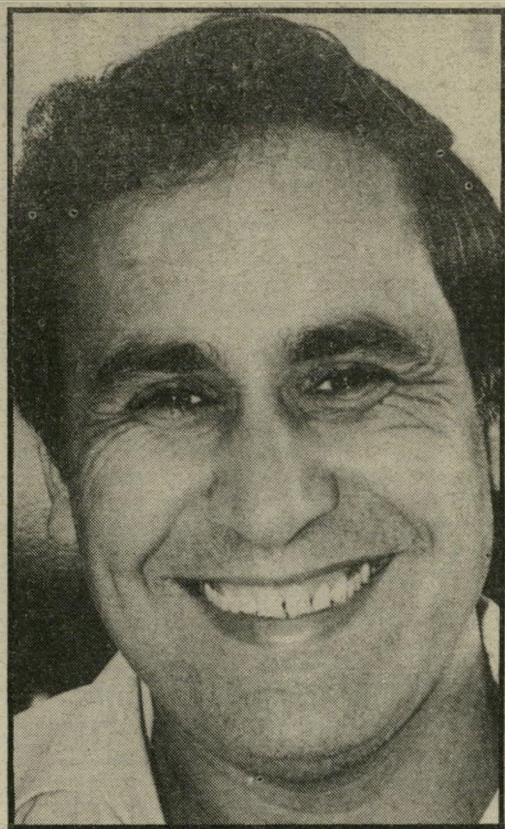
אני פשוט בטוחה! נמאה אחוזים!

● **איך?**

כי אנשים אמרו לי — ודיברתי עם 800 לפחות! — שלא יצביעו עבורי. תמר אשל, למשל, שכשלה במחסום ה-60%, אמרה לי שיהיה לה מאוד קשה להצביע עבורי. גם חברים בקיבוץ המאוחד, שנוטרים לי אישית על נפילתו של ישראל גלילי באותה משוכה, אמרו דברים דומים.

● **עם הירד על הלב: את מתחרטת על שעשית? אולי אין זה מראה על תבונה פוליטית?**

לא, אני לא מתחרטת. כל הכוונה שלי בפעילותי היא להעביר מסרים חברתיים. אחרת — אין לי שום ענין בזה. יש לי גבולות!

משה קצב:

„איני רוצה להצטייר כמפקח-הנסיעות הלאומי!“

הטבלה הלאומית של שרינו המתרוצצים בחו"ל הראתה בתחילת השבוע כי אין הפתעות: מובילים בביטחה, ללא עוררין, השרים אברהם שריד ויצחק שמיר. מכיוון שאת השניים המעופפים האלה קצת קשה להשיג בשיחת-טלפון ארצית, פניתי אל התחתית, שם מצאתי את שר-העבודה והרווחה משה קצב. לחובתו נרשמה נסיעה אחת ויחידה לחו"ל במהלך כהונתו המיניסטריאלית, לחמישה ימים בלבד (לעומת 93 ימי שהייה בחו"ל של שריד, למשל). שוחחתי עם הצדיק הכמעט-יחידי על התופעה.

● **עובדת היותך בתחתית הטבלה היא מיקרית או מכוונת?**

זה לגמרי לא מיקרי! היו לי פניות רבות במהלך כהונתי לנסוע לחו"ל.

● **לאן, למשל?**

פנו אליי לנסוע לזווגו — וסירבתי. אחר-כך, פנו אליי שאסע לגרמניה, ואחר-כך, פעמיים לארצות-הברית — רחיתי את כל הפניות האלה ואחרות.

● **מדוע?**

מדוע! לא הרגשתי נוח לצאת לחו"ל בתקופה הנוכחית.

● **הוטל עליכם גם איסור על כך עד לאחרונה.**

האמת היא שלא הוטל איסור ממש! לא היה איסור יציאה הרמטי עלינו. היתה בקשה של ראשי-המשלה שלא ניסע, כדי להראות דוגמה, ואני כיבדתי ומכבד זאת.

● **ומה דעתך על עמיתך המעופפים?**

איני רוצה להצטייר כמפקח או כמבקר הלאומי. אני בטוח שכל שר פועל עליפי שיקוליו, כך, על כל פנים, אני מקווה. מדובר על נסיעות לעבודה, ולא רק להנאה. לא, לא אמרת שאין בזה הנאה כלל. יש גם הנאה. האמת היא שלא נעים לי להתבטא בנושא. איני רוצה להישמע כיפה-נפש.

● **והעיקר: מתי אתה נוסע לחו"ל?**

בסוף דצמבר. אני מתכוון לנסוע לארצות-הברית. אהיה אורחה של שרת-הבריות שלהם, ומתוכננת לי גם פגישה עם שר-העבודה האמריקאי, כענין מיזכר ההבנה ביננו. שתביני, מדובר לחלוטין בנסיעת-עבודה.